

Wendelino.

Scire velim Wendelino vir doctissimo, imò si verum
fateor, ne scire quidem auteam, quo loco apud te res sint
meae. Enimvero si me amas hactenus, facis tu, quod si
ad Halla delubrum contigisset, aut in Aspero colle, pro
fonte miraculorum libens meritoque Lipsius quidam collo-
caret, aut, cui ab illo ad miraculum insanire vacavit
amicus, tibi inter amicos, mihi inter hostes longè amicissi-
mus. Nosti quem designo, et si memor es sermonum quos
de illis opusculis ad Trajectum habuimus, non aegrè feris
ipsissimis tuis elogijs inter nos utentem. Porro, unde dignus
sum, si me amas, non dicam bene est: dicam *πῆρὰ
θαυμά το δ' ὀφθαλμοῖσιν δεύρας*. ego enim non
intercedo, neglectum tuum et frigus mori: aut si calorem
indignationis et irae; quam in me non distinges, amica-
misi de justissimis causis. Ecce verò et amicum tamen
te appello. hoc est per tuam de humanitatem obtestor
et adjuro, pergamus amici esse; et si quid cessando pecca-
vit homo utique occupatissimus, et (verbo) *ἄτερος οἶος*
fascit in posterum diligentia emendare. Hanc tandem
fiduciam pro gemulis tuis, sua serie, clam, palam, apud
me consignatis gratias habes, ut qui caeca besternae
largè commendator, denuò se profiteatur esurire. Itaque
mi Wendelino, saepe nos et saepissime hisce delictijs bea.
Si nihil reponitur ejusdem commatis red hostemur
tamen pro ingenio agelli nostri. Laudavit amicum
Seneca, cujus elegantia non esset tantum magnas sectari
et vidimus te quoque a summis siderum usque in humilem
Parnassi verticem descendere, ibi te (nisi carnes) manu pre-
hensum totis propediem justis, novis, novem libris
Poematum meorum Latinorum detinebs. quid ais?
Satisne hoc largiter pro homine, quem dicebam, occupa-
tissimo? Est tamen, ut dico; et haec Novella proelium
spectant et ibare, non me, ne fallare, (pudeat quippe
tot ungarum) sed Barleso, qui hujus tam praecleari
scilicet facinoris, sibi ut potestatem facerem, iustitit
nunc annos aliquot; tandem impetrauit. Ne te etiam
nunc plane immunis adeam, ecce laciniolas ab illo
Sijmate; epigrammatica novissima nunc cum rebus
novis

Horn. N. V.

novis nata, et quod ejusmodi sit, quod inter paria legim
reatur, tuo iudicabis. Erige me plausu tuo, vel conspu
cohibeo. in tempore aders, agito haec manu alean,
nondum jeci. Tu autem vale, grando Literarum et
meum decus. Hagae X Cal: Mart: C1210CXLIV.

Integerrimo affectu
Tuus.

C. Huygenius.

Clarissimo Puteano ex his versiculis
nonnullos quoque nuper misi, si sic
in illos incurristi, factum hic infectum
putas, et olivi perulam, togam cordylis
datans. nescio enim quam frequens sit
aut rarus inter vos conventus, et vel
rarissimum si pateris, utriusque invideo.

Tuldeno. Amplissime ac doctissime Vir.

(357).

Secus est, quam te existimare video, quibus te mihi
officiolis deninciri autumas; ego me tibi debitorum
profiteor pleno jure. Neque enim dici potest quam
perere gaudeam ob latis occasionibus bonis gratificam
quid si liceat simul, bonis et eruditis? quid si optis
atque eruditissimis; quid inquam s. Tuldenis? Ad
quod muneribus adire me, et quasi provocare asme
veris, quibus si me impensa mea potiri velles, tan
tum te proxenetam vere dico, Vir amplissimo duplici
humanitate obstrinxeris. nunc est, ut jubes, et
gratiam habeo, quod solum indulges, acturus item
cum munusculo literario propediem Clarissimo ser
tori illi, qui me nullo meo merito, lucidissimi Be
astris insertum voluit, obscurum sidus, nec sexta
quidem magnitudinis, si Astronomas audiat. Scribe
haec Zutphania, quo cum Principe delatus, tardius
sic quam par fuit, voti te tui compotem facio.
Ignosce, vale et me ama

Zutphania re. Apr. 1644. Proclari nominis tui cultorem
X Cal: Marj: C1210CXLIV constantissimum

C. H.

Maximo Puteano, quoties munero
et non munero, perpetuam salutem
dici precor.

Iusto Puteano